

ske vist aabent, og en Række Byraad her i Landet, Odense Byraad og flere andre, have drøftet Spørgsmaalet. Men bortset fra den Ulighed, der altsaa er i Kontrollen ved Eksporthagterierne og de offentlige Slagtehus, ganske særligt Aarhus offentlige Slagtehus, indrømmer jeg, at ved de Anordninger, som sidst ere truffene fra Landbrugsministeriets Side, er Kontrollen med det Flæsk, vi udføre, skærpet betydeligt. Ikke alene er der fastslaaet en Række af Bestemmelser fra Landbrugsministeriets Side under fuld Tilslutning fra de Folk, som have med Ledelsen af vore Andels- og Eksporthagterier at gøre, men man har til Udførelsen af disse Kontrolbestemmelser valgt Mænd, af hvilke jeg kender enkelte — en enkelt har været knyttet til det offentlige Slagtehus i Aarhus —, og som besidde overordentlig stor Dygtighed og Erfaring som Kødkontrolører.

Det vilde være interessant, om vi i et Udvalg kunde faa oplyst, hvorledes denne Kontrol efter de af Landbrugsministeriet sidst truffene Bestemmelser har virket. Hvis vi ikke faa Udvalg, beklager jeg, at vi maa savne disse Oplysninger, thi det vil være ret vanskeligt her i Tinget at fremlægge saadanne.

Jeg indrømmer altsaa, at Forholdet har været saaledes, at hvis vi ikke i enkelte Kommuner havde en mere omfattende og detailleret Kontrol, vilde der ikke i det væsentligste være noget at sige til, at Kød, der er bestemt til Udførsel og har faaet det til Udførsel nødvendige Kvalitetsmærke, indførtes i andre Kommuner. Men her beskæftige vi os med et stort økonomisk Spørgsmaal. De offentlige Slagtehus, hvor den offentlige Kødkontrol foregaar, ere indførte med meget betydelige Ofre fra Bykommunernes Side, og navnlig de trykkende Skattebyrder i Provinskommunerne vilde gøre det særlig føleligt, om en Del af de offentlige Indtægter, vi hidtil have haft af de offentlige Slagtehus, og som vi maatte gaa Glip af, skulde flyttes over paa den almindelige Skattebyrde. Derfor forekommer det mig at være et ikke alene af Hensyn til Byerne, men i sin Almindelighed velbegrundet Retfærdighedskrav, at den Nedgang i Indtægterne, der vil være en Følge af dette Lovforslags Ophøjelse til Lov, bør kompenseres ved, at der fra Statens Side ydes en Erstatning til de vedkommende Kommuners offentlige Slagtehus. Jeg tillader mig at forespørge den ærede Forslagsstiller, hvorvidt det for ham og for det Parti, hvortil han hører, vil

være muligt at opnaa fra Regeringens Side en Indrømmelse til dette berettigede Krav.

Desuden forekommer det mig, at hvis der overhovedet skulde være Tale om at gennemføre dette Lovforslag uden i nogen væsentlig Grad at bryde den Regel, vi allerede ere komne ind paa med Hensyn til Kødkontrol, bør det for de Kommuner, der allerede have gennemført Trikinundersøgelsen, og for dem, der i en nær Fremtid agte at indføre den, fastslaa, at Flæsk, som fra de vedkommende Eksporthagterier indføres i en Omkreds af 1 Mil, skal være trikinundersøgt. Jeg tillader mig derfor at spørge den ærede Forslagsstiller, hvorledes han stiller sig til Kravet fra de offentlige Slagtehus og fra Kommunernes Side om en Efterkontrol i Retning af Trikinundersøgelse for det Flæsk, der udgaar fra Eksporthagterierne.

Endelig har jeg Lyst til at rette den tredie Forespørgsel til den ærede Forslagsstiller, om han ikke vil kunne gaa ind paa en Ændring i Lovforslaget om, at under ferske og let saltede Kødvarer og Slagteri-affald, der efter Lovforslaget kan indføres i en Mils Afstand fra Eksporthagteriet, skulle Pølser undtages. Forholdet er jo for Øjeblikket det, at alle vore offentlige Slagtehus og vore Sundhedsvedtægter kun tillade Fabrikation af Pølser, hvortil der udelukkende anvendes 1ste Klasses Kød. Eksporthagterierne kende kun 2 Slags Kød og Flæsk, nemlig det Kød og Flæsk, der er anerkendt som sundt og tjenligt til at kunne eksporteres, og det, der brutalt kasseres, medens man ved vore offentlige Slagtehus og den offentlige Kødkontrol gennemgaaende i Byerne med Undtagelse af København kun kender til 2 Slags Stempel, 1ste Klasse og 2den Klasse, og at kun det med 1ste Klasses Stempel, altsaa fineste Kvalitet, maa bruges til Pølser. Jeg tror, det er et overordentligt Fremskridt, Byerne derved ere komne ind paa. Tidligere anvendte man til Pølser alt muligt Kød, ofte ganske bedærvede Sager, og det forholder sig jo ikke med Pølserne som med mange andre Fødevarer, at de, forinden de nydes, ved at koges eller steges opvarmes saaledes, at de i dem indeholdte Bakterier dræbes, men det Kød, der findes i Pølser, nydes ofte halvraat. Derfor er det saa meget mere nødvendigt, at det Kød, der anvendes til Pøsefabrikation, er 1ste Klasses. Det forekommer mig, at Eksporthagterierne kun i ringe Grad vilde blive berørte af en Ændring i Lovforslaget, hvorved man i Bestemmel-